Гергьовден

И на Гергьовден всяка къща колят (курбани или служби) агне. Кога заколят агнето, от кръвта му помазват на кръст горний праг на къщните врата, и на малките деца, колкото има в къщи помазват ги от кръв'та на агнето по челото, брадата, страните и носът, за да бъдат червеникави.

Агнета та ги опичат и отиват цяло село наедно уреченно място ~~цяло село~~ дето ще ги ядат, всяко агне има пита и една част сирене, и там ги слагат где попът чете та ги отчита и за този труд попа ще взема от агнето кожата една пита плешка, краката и ушите от главата, от питата ще отреже един порязаник и от сиренето ще вземе една бучка. Тогаз жените всяка ще расчупи остатъка на питата си ще нарязва парчета и от печеното агне и от сиренето по една бучка ще тури на комат от питата и ще раздават една друга колкото са там дошли агнета после ще седнат да ядат и като се наядат тогава всякой ще гледа на неговото си агне на плешката, ако кокалът е тънък и прозрачен, считат го като знак на бъдност и сиромашия. Ако ли кокалът е дебел и непрозрачен, това уж показвало щастие, благоденствие и богатство на челядьта. Гледат още ако на кокалчето, незнам им кое място, ако има дупка, то било гроб, и показвало че ще умре някой.

До този ден селяните въобще не ядат младица, т. е. агнешко месо нито овче сирене, защото до Гергьовден не колят агнета и не дълят агнетата от овцете за да ги доят. Млякото за Гергьовден що доят и сиренето що подсирят правят го с някои обрядности на които подробностите не зная.

На Гергьовден рано ходят по гората и берат клончета от букова шума и се връщат и кичат с нея вратите ~~къщите~~ на къщите и добитъкът си за здравье преди слънце. — С някои от вечер още срещу Гергьовден, берат клончета от глог, коприва и други злакове ти кичат с тях всичките пътни и къщни врата, палят и восъчници между каната над вратата и ги оставят да горят.

През нощьта още някой болни и хилави ги извождат на вън и ги поливат с студена вода голи за здравье, и през